

Byggnadsminnet

Campus A4, byggnad 9

Omläggning av skivtäckt plåttak, 2014

Artilleristen 1, Campus A4, Östersunds kommun

Julia Cronqvist

RAPPORT – JAMTLI 2014:24
ISSN 1654-2045

Utgivning och distribution:

Jamtli

Box 709

831 28 Östersund

Tel 063-15 01 00

Fax 063- 10 61 68

© Jamtli 2014

Allt kartmaterial från GSD-Fastighetskartan © Lantmäteriverket

Ärende nr MS2006/02204

Omslagsbild: Julia Cronqvist

Foto: Julia Cronqvist

Redigering och layout framsida: Lena Ljungkvist (www.lenagrafiskform.se)

ISSN 1654-2045

Innehållsförteckning

INNEHÅLLSFÖRTECKNING	2
INLEDNING	3
KARTA	5
MILJÖBESKRIVNING	6
HISTORIK	6
<i>Historik, plåt på tak</i>	7
<i>Ytbehandling</i>	8
ANTIKVARISKT RESONEMANG	10
<i>Taktäckningens ålder</i>	10
<i>Målningsbehandling</i>	11
GENOMFÖRDA ÅTGÄRDER	12
BEFINTLIGT UTSEENDE/KONSTRUKTION	12
SKADOR	17
LÄGGNING AV NY PLÅTTÄCKNING	19

Bilaga 1: Bilddokumentation från Roger Plåtslageri AB

Bilaga 2: Genomförandebeskrivning från Rogers Plåtslageri AB

Inledning

Hösten 2013 blåste delar av det skivtäckta taket på byggnad nr 9 av i stormen Ivar. Den uppkomna skadan ledde till att fastighetsägare A4 Campus föreslog att det västra takfallet skulle få ny skivtäckning. Den befintliga täckningen, troligen ursprunglig, hade dåligt fäste mot underlaget och sönderrostade falsar. Länsstyrelsen gav tillstånd till åtgärden 2014-01-17 dnr: 432-8940-2013. Plåttäckningen på östra takfallet byttes ut redan 2011 se Jamtlis rapport från 2012 dnr: 227/2011 F8AHL.

Byggnad 9, södra och östra fasaderna, foto från 2012

Arbetena på västra takfallet genomfördes under våren och sommaren 2014 av den Östersundsbaseade firman Rogers plåtslageri AB. Slutbesiktning hölls 2014-08-22.

Antikvarisk medverkan och dokumentation utfördes av Julia Cronqvist, Jamtli. Besöksprotokoll, fotografier, ritningar och andra handlingar som rör upprustningen finns i läns museets arkiv.

Östersund den 9 september 2014

Julia Cronqvist
Antikvarie

Fastighetsuppgifter m.m.

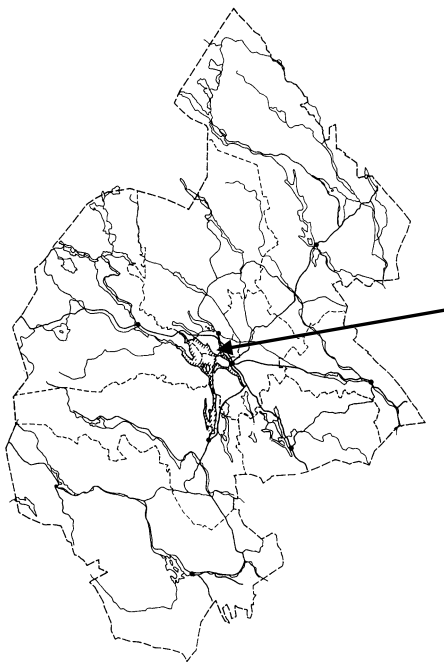
Objekt Byggnad 9 f.d. ridhuset

Dnr Jämtli 28/2014 F8AHC

Dnr LST 432-8940-2013

Fastighet Artilleristen 1

Karta

Ur allmänt kartmaterial, © Lantmäteriverket. Ärende nr MS2006/02204

Miljöbeskrivning

Kasernetablissemnet inordnar sig i Östersunds rutnätsplan från 1788. Flertalet byggnader är uppförda i putsat tegel men även träbyggnader ingår i beståndet. Kasernområdet förlades till Östersunds östra stadsgräns. Byggnad 9 är placerat mitt emot kanslihuset och bildar den östra långsidan av den tidigare Exercisplanen, numera Studentplan.

Historik

Dåvarande Kungliga Norrlands artilleriregementes kasernetablissemnet började uppföras i enlighet med 1892 års försvarsbeslut samma år efter ritningar av O.A Busch och Erik Josephson. Detta var arkitekten Erik Josephsons första kasernetablissemnet, som skulle följas av många flera. Josephson ritade kanslihuset med omgivande kaserner. Totalt 18 byggnader stod färdiga 1895, förutom kaserner bl. a. matsal, gymnastikhus, ridhus och stallar.

Inflyttningen skedde successivt under åren 1893-1895. 1897 invigdes etablissemnet av kung Oscar II. Förbandet var då det enda artilleriförbandet i Norrland. I jämförelse med den glesa och låga dåtida stadsbebyggelsen torde kasernområdet ha varit dominerande. Kanslihuset med sitt torn och omgivande kaserner utgjorde en representativ front ut mot staden och Artillerigatan.

Regementet har byggts till i olika omgångar under årens lopp. 1974 övergick A4 till att bli en ren utbildningsmyndighet. De sista värnpliktiga blev klara med sin utbildning under våren 1997. A4 fanns kvar som regemente fram till 31 december 1997.

Delar av området förklarades som statligt byggnadsminne redan 1935. 1997-10-12 utvidgades byggnadsminnet enligt beslut av regeringen och 1998-01-04 förklarades att området övergått till byggnadsminne enligt 3 kap 7 § (SFS 1988:950) lagen om kulturminnen mm.

Byggnad nr 9 uppfördes som ridhus 1895, men har under 1900-talet byggts om till skolsalar.

2011 lät man lägga om plåttäckningen på byggnadens östra takfall samt platsmåla denna. Takfallet på västra sidan bedömdes vid denna tidpunkt vara i ok skick och därför byttes inte denna del vid detta tillfälle.

Historik, plåt på tak

Taktäckning med skivplåt blev vanligt på 1700-talet, då främst i högreståndsmiljöer. Vid denna tid var formatet på plåtarna relativt litet, men under senare delen av 1800-talet kunde man genom tekniska landvinningar öka storleken. Den storlek på plåtarna som var rådande kring sekelskiftet 1900 har fortsatt använts och överensstämmer i stort med de mått man vanligtvis använder sig av idag. Den nya plåt som monterats på byggnad 9 under 2011 och 2014 har därför i princip samma mått som den äldre befintliga plåten som rivits bort.

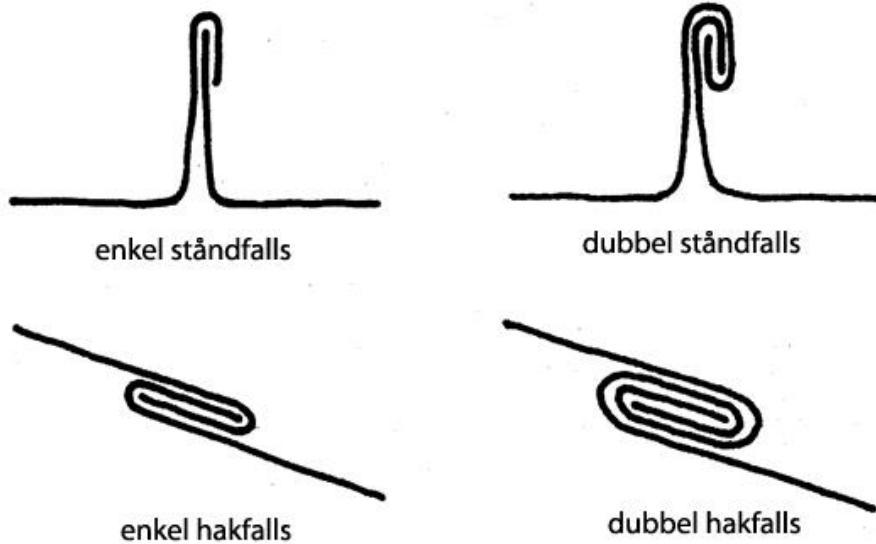
Hakfalsar i horisontell linje

Fram till 1920 lades skivtäckt plåt med hakfalsarna i horisontell linje, samt gjordes falsarna enkla. Denna läggning gav taktäckningen dess typiska ”rutiga” uttryck.

Hakfalsar i horisontell linje

Kring 1920-talet blev det allt vanligare att man gjorde falsarna dubbla, i samband med detta ändrade man även läggningen av plåtarna, man lät förskjuta dem med halva plåtlängden. Anledningen till detta var att antalet plåtskikt blev för många när två dubbla hakfalsar skulle mötas vid ståndfalsen. Det blev för många plåtskikt att bocka på ett och samma ställe.

(Bild tagen från Hålla Hus, Internet)

Ytbehandling

1700 – 1950

Målning av plåttak har troligen alltid förekommit sedan plåt i större omfattning började läggas på högre stånds bostäder under 1700-talet. I boken *Äldre järnplåtsarbeten – en sammanställning av uppgifter ur äldre facklitteratur*, utgiven av Riksantikvarieämbetet kan vi läsa att tillsatserna varierat under decennierna. Linolja, pigmenterad med kimrök var vanligt under 1700-talet och början av 1800-talet. Tillsatser av bly, hartz, blyglete och blymönja började användas under mitten av 1800-talet. Utöver kimröken som pigmenterar färgen svart har bland annat engelskt rött och kromoxidgrönt använts som pigment. Det finns även uppgifter om att man under 1700- och 1800-talet använt tjära och vid mitten av 1800-talet även stenkoltjära, beck, asfalt, och terpentinjula som ingredienser i färgen/ytbehandlingen.

Blymönja som rostskyddsgrund och täckfärg av pigmenterad linolja har dock varit en av de vanligaste metoderna, denna nämns i bygglitteratur ända in på 1940-talet, samt är metoden dokumenterat använd ända in på mitten av 1960-talet.

Målningsintervallerna för samtliga färgrecept var relativt återkommande, i en av handböckerna från tidigt 1900-tal finns uppgifter om att plåtarna skulle strykas två gånger, en gång på varje sida när de är falsade, undersidan en andra gång innan plåtarna slogs ihop och lades upp på taket och hela takytan en gång när plåttäckningen var färdig. Efter två år skulle målningen förnyas och vart 3-5 år skulle hela takytan skrapas och ommålas.

Förzinkad järnplåt

I mitten av 1800-talet påbörjades försök med att varmförzinka järnplåten. Denna metod förbättrades allt eftersom och i slutet av seklet började förzinkad plåt att användas vid takläggning i Sverige, den äldre svartplåten blev dock fortsatt använd en bra bit in på 1900-talet. I bygghandböckerna finns anvisningar om hur den förzinkade plåten skulle ytbehandlas. I t.ex. Byggnadsstyrelsens allmänna bestämmelser från 1937 står att man till galvaniserad plåt skulle använda sig av lika delar rå och kokt linolja, i ytterligare en handbok står att man även kunde använda sig av zinkvitts- och blyvitts-oljefärger. Troligen har man inte använt blymönja på nylagda tak av förzinkad plåt i någon större utsträckning. Däremot har linoljebaserad mönjefärg använts på äldre förzinkade plåttak som underhållsfärg.

1950-2000-tal

På 1950-talet började man använda sig av alkydoljefärger och på 1970-talet introducerades även plastfärger och på 1980-talet blev plastisolbeläggning vanligt.

Idag 2014 finns ytterligare varianter av målningsbehandlingar av plåttak. Rostskyddsbehandlingen med olika ämnen har som vi sett varierat under åren.

När det gäller målning av galvaniserad plåt har man alltid behövt vänta minst ett år med målning av plåten efter att den lagts. Anledningen är att ett nylagt zinkskikt är relativt glatt och behöver mattas ned och bilda zinkkarbonat innan en linoljebaserad färg kan fästa. Utöver zinkskiktet har man under 1900-talets senare hälft även börjat lägga ett så kallat lagringsskydd på plåten. Lagringsskyddet består av krom och ska skydda mot vitrost under den tid plåten lagras och transporteras. Fram till 2006 var detta lagringsskydd så utformat att även detta mattades av efter något år ute i luften så att plåten kunde målas. Efter 2006 har detta skydd förstärkts och näst intill blivit permanent, vilket gör att det inte bryts ned och målning med linoljebaserade färger kan därför inte användas längre. (Skrivelse av Länsstyrelsen Gävleborg 2010-10-06 dnr: 434-1244-10.) Lagringsskyddet kan tas bort med hjälp av betning med fosforsyra eller svepblästring med sand, metoderna är dock omständliga och den sistnämnda riskerar att skada zinkskiktet.

På senare år har en alternativ lösning därför använts, istället för att lägga på galvaniserad plåt och låta den stå några år har man använt sig av förprimade plåtar. Primern består av en polyesterbeläggning utanpå lagringsskyddet. Primern som görs på fabrik går att platsmåla på med bland annat linoljebaserade färger. Utöver detta tillverkas det även från fabrik färdigmålade plåtar, en typ av sådan har i år 2014 lagts på byggnad nr 9 inom byggnadsminnet Campus A4.

Antikvariskt resonemang

Taktäckningens ålder

När omläggningen av östra takfallet lades om 2011 fastställdes inte taktäckningens ålder. Under 2014 års arbeten på västra takfallet har diskussionen tagits upp återigen. Eftersom inga årtal har funnits på plåtarna har följande frågor ställts; Är taktäckningen ursprunglig från byggnadens uppförandetid 1895 eller har den lagts om på mitten av 1900-talet?

Taktäckningen är lagd som en skivtäckning med enkelfals. Detta talar för att täckningen är relativt gammal och möjligen ursprunglig. Dock var fästklammern spikad med tråddragen spik och även takrotet.

Det är inte utrett i vilken omfattning tråddragen spik användes under slutet av 1800-talet. Enligt en artikel i tidskriften Byggnadskultur nr 1/2000 ska tråddragen spik börjat tillverkas redan under 1820-talet i Paris och tillverkning i Sverige ska ha påbörjats under 1800-talets mitt. Om denna fakta stämmer är det inte omöjligt att tråddragen spik använts när taket lades 1895.

Utifrån detta skulle taktäckningen rent teoretiskt kunna vara ursprunglig. Det som också möjligen talar för detta är att det inte låg papp under plåten. Papp under takplåt ska ha börjat användas i större omfattning omkring 1930-talet.

Flera takplåtar hade stämpeln Stockholms galvaniseringsfabrik, denna fabrik grundades 1895, alltså samma år som byggnad nr 9 uppfördes. Fabriken ska ha lagts ned 1969.

Sammanfattningsvis talar de sammanställda uppgifterna för att plåttäckningen skulle kunna vara ursprunglig, dock följer inte alltid verkligheten historieskrivningen slaviskt. Det kan faktiskt vara möjligt att man kring mitten av 1900-talet lagt en enkelfalsad plåt direkt på takrotet utan papp, detta trots att dubbelfalsen och papp under plåt faktiskt börjat användas redan på 1920 - 30-talen. Möjligen finns uppgifter om eventuellt

taktäckningsbyte i något arkiv, men detta har inte undersökts inför denna rapport.

Målningsbehandling

Inför att taktäckningen på byggnad nr 9 skulle bytas ut på östra sidan 2011 hade man i handlingarna som låg till grund för länsstyrelsens tillståndsbeslut angett att takmålningsfärgen skulle utgöras av en oljealkydbaserad täckfärg typ Isospeed från Introteknik. För att kunna använda denna typ av färg hade man valt en varmförzinkad plåt levererad från fabrik med en polyesterbaserad primer. Under arbetets gång beslöt sig fastighetsägaren för att byta färgtyp till Abratex top 86 vilket är en elastisk färg baserad på akrylgummi. Anledning var att man inom kasernområdet haft återkommande problem med flagnande färg på plåttaket och man ville därför prova en färgtyp man trodde skulle vara hållbar. Abratex top 86 målades under 2012 på både byggnad nr 9 och på byggnad nr 5. Tyvärr visade det sig att färgen redan efter ett år börjat flagna på byggnad nr 9.

Inför att plåttäckningen på byggnad nr 9:s västra takfall skulle läggas om under 2014, diskuterade fastighetsägaren val av plåt och färgtyp med Länsstyrelsen. På grund av de återkommande problemen med flagnande färg inom området önskade A4 Campus AB att få lägga på en helt fabriksmålad plåt. Länsstyrelsen godkände åtgärden mot bakgrund av tidigare problem. Garantin för den nya plåten gäller i 30 år och för färgskiktet i 20 år.

Genomförda åtgärder

Arbetena med att byta ut den äldre plåttäckningen till ny påbörjades redan under februari månad 2014. Den första etappen innebar att lägga om plåttäckningen på den del där den befintliga blåst av under hösten 2013. Resterande arbeten påbörjades sedan under maj månad.

Befintligt utseende/konstruktion

Den äldre plåttäckningen var lagd som skivtäckning med enkelfals, plåten var galvaniserad. Måtten på plåtarna var 120*60 cm i råformat och 114x54 efter att de falsats, plåtens tjocklek var 0,6 mm enligt plåtslagarna. Skivorna var lagda med hakfalsarna i horisontell linje vilket är typiskt för enkelfalsade plåttak från slutet av 1800-talet. Fästklamrarna var spikade ner i takrotet, typen av äldre spik varierade. Främst hade trådtragen spik använts av olika längd och tjocklek, även några klippspikar hittades när plåttäckningen revs. Fästklamrarna var satta med ett avstånd på ca 110-120 cm.

Före åtgärder, befintlig äldre taktäckning

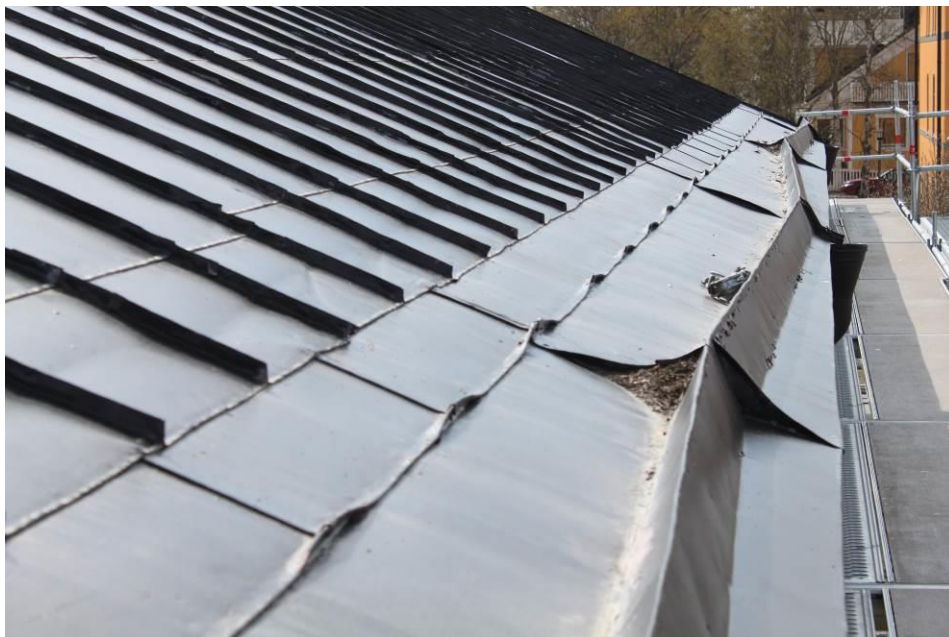
Före åtgärder, befintlig äldre taktäckning

De två fästklamrarna till höger har suttit i den äldre plåttäckningen, spikarna är trädragna. Den vänstra fästklammern är av annan modell och har suttit i den dubbelfalsade plåten längst ned mot takfoten.

De nedersta plåtarna ned mot takfoten samt virket i fotrännan har bytts ut vid något tillfälle, troligen under 1970- eller 1980-talen. Plåttäckningen var

här dubbelfalsad och fästa med kortare tråddragna spikar. Under den utbytta plåten låg papp, i övrigt låg ingen papp under plåttäckningen. Virket i takfotsrännan hade en grönaktig lyster och såg tryckimpregnerat ut, enligt Roger Dahlborg var det inte tryckimpregnerat, ytan hade troligen bara penslats med någon lasyr av något slag.

Före åtgärder, fotränna och fotplåtar troligen utbytta under 1970- eller 1980-talen.

Plåten vid takfoten och fotrännan har demonterats. Det visade sig att det låg papp under denna, takfortsvirket hade en grön kulör, men var inte tryckimpregnerad.

Troligen har den äldre plåten alltid varit målad i svart kulör, inget färgskikt med avvikande kulör kunde skönjas. På vissa partier lyste en orange kulör fram, detta är troligen någon form av rostskyddsfärg. Möjligen blymönja eller någon annan modern produkt med samma kulör. Talet målades om senast 2006.

En röd kulör stack fram på flera ställen under den svarta täckfärgen, troligen är det en grundfärg eller rostskyddsfärg.

När den äldre plåttäckningen revs fann plåtslagarna flera plåtar med stämpeln Stockholms galvaniseringsfabrik. I övrigt fann de inga andra inskriptioner eller stämplor.

Några plåtar var rödmålade på undersidan, målningen var hafsigt utförd och täckte inte hela ytan. Möjligen är det rostskyddsfärg som strukits på fel sida av plåten. I övrigt var samtliga plåtar omålade undertill.

Några äldre lagningar fanns på den befintliga taktäckningen, lagningarna har utförts med mindre plåtskivor som fästs över befintliga hål. På något ställe främst i anslutning till skorstenarna har vissa enstaka plåtskivor bytts ut i sin fulla storlek.

Takrotet består av ramsågade brädor, bredd, tjocklek och längd varierade över hela taket vilket gjort att ytan blivit ojämn. Längst ned mot takfoten kunde man skönja äldre fuktrosor på träet men enligt Rogers plåtslageri var takrotet i gott skick, plåttäckningen har inte läckt in vatten. Även takrotet var spikat med tråddragen spik lika de som använts till fästklamrarna.

Takrotet var ramsågat, längd, bredd och tjocklek varierade.

Här syns spåren efter ramsågen tydligt

Skador

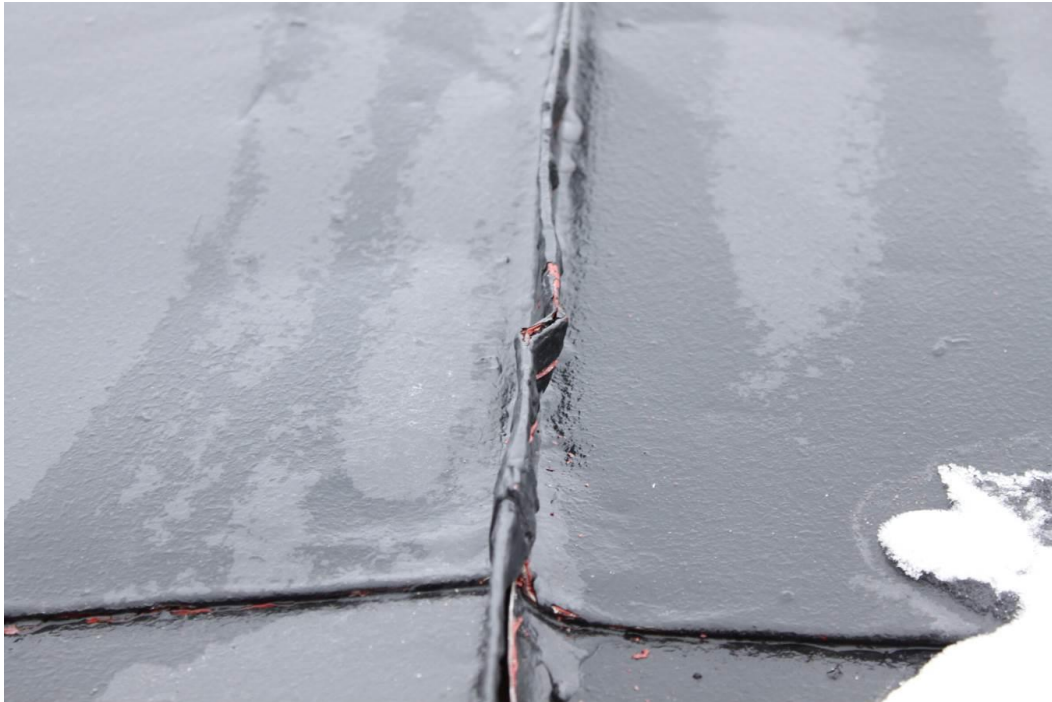
Det stora problemet med den äldre plåttäckningen var att fästklamrarnas spikar rostade sönder. Detta var orsaken till att plåten började släppa från underlaget och att delar kunde blåsa av under en storm i Ivar 2013. Den plåt som inte blåste av 2013 satt delvis löst och Rogers plåtslageri hade därför efter stormen gått över taket och fäst lösa delar med farmarskruv som en tillfällig lösning.

Utöver detta hade själva stånfalsarna börjat spricka på ett flertal ställen, sprickorna var jämnt utspridda både uppåt och nedåt på takfallet. Längst ned på takfallet kunde äldre fuktrosor skönjas på takrotet och här hade ju även plåten bytts ut under 1970- 80-talen.

Enligt Rogers plåtslageri hade det inte gått att återanvända den äldre plåttäckningen, anledningen skulle vara att när man bryter upp falsarna går plåten lätt sönder och den går därmed inte att återanvända. Möjligen skulle det gå att byta ut enskilda plåtar men inte i större omfattning.

Ståndfalserna har spruckit på en del ställen. Vatten har kommit in i falsen och den har under åren rostet sönder. Under den svarta färgen syns en orange grundfärg/rostskyddsfärg.

Spricka i ståndfalsen

Läggning av ny plåttäckning

Arbetena påbörjades i mars månad då ny plåt lades på takets norra del, alltså den del av taket där plåten blåst bort 2013. Efter ett uppehåll fortsatte arbetena under maj till och med augusti månad då resterande arbeten genomfördes. Plåttäckningen lades då från söder mot norr.

Papp har lagts på rotet, pappen fungerar som kondensskydd.

Den nya plåttäckningen genomförts med färdigbehandlade plåtskivor. Fabrikatet är Plannja och ytbehandlingen heter ”Green Coat”. Plåten består i grunden av en varmförzinkad stålplåt som sedan är belagd med ett tvåskiktssystem av ”strukturerad polyester” och ”kromatfri anpassad grundfärg”. Garantitiden för rost är 30 år och för skador i färgskikten 20 år.

De levererade plåtarnas mått är 125x60 cm, alltså i princip samma mått som den äldre täckningen. Plåtarna har först falsats ihop, tre och tre, för hand i verkstad. Plåtlängderna har sedan burits upp på taket för vidare falsning. Allt arbete på taket ahar utförts för hand. Den nya täckningen görs dubbelfalsad eftersom detta är tätare än enkelfalsning.

Fästklamrar har satts i ståndfalsen, alltså i plåtarnas längdriktning. Klammarna sätts med ett c-c avstånd på 60 cm vilket ska vara standard. Klammern är utformad så att den kan ta upp de rörelser som blir när plåten utvidgas/krymper vid temperaturväxlingar. Till skillnad från den äldre befintliga plåttäckningen skruvas numera fästklamrarna i takrotet med rostfri skruv.

Virket i den befintliga fotrännan var i dåligt skick och nytt furuvirke har fått inskaffas från Svenssons trä i Ismundssundet. Stommen har bytts längs med hela takfallet. Den nya stommen är ca 2 cm högre än den befintliga. Det fanns inte virke med lika dimension att få tag på enligt Roger Dahlborg. Stommen har fästs ned i takstolarna/takrotet och kläs in med plåt.

Plåten dubbelfalsas för hand. Med hjälp av dubbelfalsförslutare viks plåtarna omlott i tre omgångar.

Den nya täckningen. Skivorna har förskjutits några centimetrar för att mötet mellan hakfalsarna inte ska bli för knöligt.

Den befintliga stommen till fotrännan var i dåligt skick. Nytt furuvirke har införskaffats. Stommen är utförd i två delar. Den undre är fäst i takstolarna/takrotet, den övre är fäst i den undre.

Plåtarbeten ventilationshuvar/skorstenar

En ventilationshuv på takfallet har tagits bort. Den fyller inte längre sin funktion och taket är igenbyggt undertill och isolerat. Utifrån plåtarbetenas utförande har Rogers plåtslageri bedömt att huven inte var ursprunglig. När plåtarna demonterades fanns en stämpel från 1960-talet.

Under 2011 års arbeten med att byta ut plåttäckningen på östra takfallet lät man byta ut plåten på de två större ventilationshuvar som sitter mitt på taknocken. Plåten på de två skorstenar som sitter på taknockens ändrar lät man dock vara. Plåten på dessa skorstenar har även i år bedömts vara i gott skick och man byter därmed endast ut den nedre delen som ansluts till den nya plåttäckningen på takfallet.

Den nya plåttäckningen får vid mötet mellan den stående plåten på skorstenen och den liggande på takfallet en svängd fals. Det äldre utförandet är utfört med en ”rak” fals, enligt Rogers plåtslageri är denna äldre fals mer känslig och det blir lätt hål.

Äldre plåttäckning på skorstenar vid taknockens ändar behålls, nedre delar byts ut. I övrigt visar bilden den nya plåttäckningen.

Exempel på ett äldre utförande av falsmöte där en stående yta möter en liggande/sluttande.

Ventilationshuv som demonteras. Taket är igenbyggt undertill och den hade enligt Rogers plåt inte längre någon funktion. Den hade heller ingen betydelse för takets estetiska uttryck.

Hela takfallet har fått ny plåttäckning

Utkastare till stuprör

RAPPORTSERIE – JAMTLI, 2014

ISSN 1654-2045

- 2014:1 Collegiebostaden – Sanering av hussvamp, fasadåtgärder samt besiktning av tak på Zetterströmska biblioteket, 2013
Julia Cronqvist
- 2014:2 Ragunda gamla kyrka – Konservering av limfärgsmålat innertak och mindre interiöra putsarbeten, 2013
Julia Cronqvist
- 2014:3 Lockne kyrka – Fasadrestaurering och omläggning av kopparplåttak på tornhuv, 2013
Julia Cronqvist
- 2014:4 Åre gamla kyrka – Restaurering av två ljuskronor, 2013
Henrik Ylikoski
- 2014:5 Ytterhogdals kyrka – Byte av korsglob, 2001
Henrik Ylikoski
- 2014:6 Ankarede kyrkstad – Restaurering av härbre, 2013
Henrik Ylikoski
- 2014:7 Benen i rotvältan – Undersökning av skadat fornlämningsområde vid Sunne kyrkoruin, fornl nr Sunne 2:1 och förhistoriska gravar, fornl nr Sunne 90:1-3
Anna Engman
- 2014:8 Järnåldersåker i Håkansta – Arkeologisk undersökning av röjningsrösen vid fornlämning nr 38 Brunflo socken, 2013
Anders Hansson
- 2014:9 Hackås kyrka och Ovikens gamla kyrka – Tjärning av två klockstaplar, 2005–2006
Henrik Ylikoski
- 2014:10 Borgvattnets kyrka – Exteriör restaurering, 2003
Henrik Ylikoski
- 2014:11 Bryggaren 4, Gatuhus, gårdshus och förrådsbyggnad – Åtgärdsprogram för exteriörer och interiörer
- 2014:12 Arkeologisk förundersökning i form av antikvarisk kontroll vid Frösö Prästbord 2:1, RAA Frösö 159:1
Anna Engman
- 2014:13 Ovikens gamla kyrka – Byte av spån samt rödtjärning av Salinska gravkorets tak, 2006
Henrik Ylikoski
- 2014:14 Ovikens nya kyrka – Omläggning av tak samt in- och utvändig restaurering 2004–2005
Henrik Ylikoski
- 2014:15 Betelkyrkan – Läggning av bandfalsat plåttak, 2011
Julia Cronqvist

- 2014:16 Hackås kyrka – Ändring av belysning, 2013
Björn Olofsson
- 2014:17 Byggnadsminnet Hovermo gårdsmuseum – Uppförande av fisktrappa, 2005
- 2014:18 Restaurering av Tjärntorpet 2004–2011
Henrik Ylikoski
- 2014:19 Hamnerdals kyrka – Ombyggnad av värmeanläggning och WC 2005
Henrik Ylikoski
- 2014:20 Branafloen – Kulturhistorisk landskapsanalys inför planerad torvtäkt
Anna Engman
- 2014:21 Husgrunder i Vattviken – Arkeologisk undersökning av husgrunder, fornlämning nr 217 i Bergs socken, 2013
Anders Hansson
- 2014:22 Ett andra tillägg till arkeologisk utredning avseende planerad vindkraftpark i Skaftåsen i Härjedalens kommun
Karl-Johan Olofsson
- 2014:23 Skorped – Kulturhistorisk landskapsanalys inför planerad vindkraftpark i Örnsköldsviks kommun
Anders Edvinsson
- 2014:24 Byggnadsminnet Campus A4, byggnad 9 – Omläggning av skivtäckt plåttak, 2014
Julia Cronqvist